

جزئیات افزایش تولید ۴۰۰ هزار بشکه‌ای نفت

معرفی طرح نگهداشت و افزایش تولید نفت و آماده‌سازی بسته ۶ میلیارد دلاری به سالگرد خود نزدیک می‌شود. بسته‌های کاری عنوان شده در قالب قراردادهای EPC اجرایی و با تکیه بر ماده ۱۲ قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر، بازپرداخت آن از محل عواید میدان تامین خواهد شد. پیش‌بینی می‌شود با اجرای کامل این طرح، بیش از ۴۰۰ هزار بشکه نفت به ظرفیت تولید روزانه کشور اضافه شود. به گزارش ایسنا، بیژن زنگنه در سومین کنگره نفت و نیرو که در اواسط مرداد ماه سال گذشته برگزار شد از آماده‌سازی یک بسته شش میلیارد دلاری برای افزایش تولید در میدان‌های در حال بهره برداری خبر داد و گفت: یک بسته شش میلیارد دلاری در حال آماده‌سازی است که قرار است در طول دو سال برای افزایش تولید در میدان‌های در حال بهره‌برداری اجرا شود که بخشی از آن شامل تعمیر چاه‌ها و بخشی دیگر شامل حفر چاه‌های جدید در مناطق مختلف نفتی از جمله مناطق نفت خیز جنوب، فلات قسار، مناطق مرزی و غیره می‌شود. در این راستا از شرکت‌های ایرانی دعوت می‌کنیم که آنها می‌توانند یک شریک خارجی داشته باشند.

معرفی بسته‌های ۶میلیارد دلاری

وزیر نفت با بیان این که جلسات برای آماده‌سازی بسته‌های مذکور برگزار می‌شود، افزود: در این جلسات در مورد تامین مالی نیز صحبت می‌شود. برای تامین مالی بسته‌ها چندین روش از جمله فروش اوراق مشارکت فاینانس داخلی، یوزائف، وام از صندوق توسعه ملی و غیره مدنظر است. اجرای این بسته‌ها هم تولید نفت را افزایش می‌دهد و هم اشتغال ایجاد می‌کند. تعریف بسته‌ها در حال انجام است و اسناد برای مناقصه و گرفتن مجوز در حال آماده‌سازی است. اجرای این بسته‌ها با اجرای ای پی سی متفاوت است.

علی کارد، مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران نیز در کنگره مذکور با اشاره به آماده‌سازی بسته شش میلیارد دلاری برای افزایش تولید از میادین گفته بود این بسته در ابعاد کوچک و تامیزان ۱۰۰ میلیون دلار آماده می‌شود و عمده کار آن حفاری، خط لوله جریانی و تغییرات در نمک‌زدایی است. اجرای بسته‌های مذکور صادر و در سطح شرکت‌های ایرانی است، همه شرکت‌های ایرانی می‌توانند این بسته‌ها را اجرا کنند، ما از نظر تامین مالی نگران اجرای این بسته‌ها بودیم. زیرا مدل آن EPC بود اما بازار به این بسته‌ها علاقه‌مندی نشان داد و شرکت‌های ایرانی ابراز علاقه کردند که تعدادی از آنها می‌توانند تامین مالی کنند به همین دلیل مدل را به ETCF تغییر دادیم و شرکت‌های ایرانی می‌توانند پروژه را اجرا کنند. بخش دیگر کار توسط وزارت نفت و بخشی دیگر توسط بانک‌ها و صندوق توسعه انجام می‌شود. مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران با بیان اینکه اجرای بسته‌های مذکور میزان تولید را ۲۰۰ تا ۲۵۰ هزار بشکه افزایش می‌دهد، اظهار کرده که اگر اقدامات پیشگیرانه انجام نشود، تولید نفت سالانه ۳۰۰ هزار بشکه کاهش پیدا می‌کند.

میدان کوچک نفتی هدف بسته ۶میلیارد دلاری

کارد چندی بعد نیز در این مورد به ایسنا گفت که هدف این بسته‌ها میدان کوچک نفتی هستند. برای این منظور از شرکت‌های ایرانی دعوت و این‌ فرآیند به صورت مناقصه انجام خواهد شد. فعلا اسناد و مستندات میدانین در حال آماده‌سازی و قرار است به‌ازای هر میدان یک مناقصه بین شرکت‌های ایرانی برگزار شود. این میدان کوچک‌ا کثرا در مناطق عملیاتی که زودتر به تولید می‌رسند واقع شده است؛ میادینی که افزایش تولید در دوره‌های کوتاه‌تر دارد.

جزئیات برگزاری مناقصه‌ها

در این راستا چندی پیش غلام‌رضا منوچهری، معاون مدیرعامل شرکت ملی نفت در امور مهندسی و توسعه در یک نشست خبری گفت: وزارت نفت با توجه به استعداد میدانین، میدانین مناطق نفت‌خیز جنوب، فلات قاره و نفت مرکزی را در قالب پروژه‌هایی تعریف کرد. شرح کار ارائه شده و مطالعه پایه توسط دو مشاور مادر صورت گرفت. مشاور اویک برای نفت مرکزی و فلات قسار و پتروپارس برای مناطق نفت خیز جنوب انتخاب شدند. مراحل مختلف طی شد و توانستیم به اسناد قابل قبولی برسیم. مناقصه‌ها نیز آغاز شده است.

ضرورت اجرای سیاست اقتصاد بدون نفت

نسخه درمان «اقتصاد نفتی» تاریخ دارد

از جمله بیماری‌های اقتصاد ایران «وابستگی به درآمدهای نفتی» است که عوارض و نشانه‌های آن همانند ریشه دواندن و نهاد پنه شدن اقتصاد دولتی، کسری بودجه‌های متداول، توسعه ساختارهای رانتی و غیر رقابت‌پذیر، ایجاد و تشدید نابرابری‌ها و بی‌ثباتی‌ها، رشد پایین و ناپایدار اقتصادی و پایین بودن سطح بهره‌وری به وضوح در چهره اقتصاد ایران قابل مشاهده است

خارجی» بلند شده است. شاید تا به امروز الزامات داخلی در قطع این وابستگی نتوانسته باشد اقتصاد کشور را متقاعد به چشم‌پوشی از این درآمدهای خدادادی کرده باشد، اما به‌نظر می‌آید چشم‌انداز پیش‌روی در عرصه بین‌المللی اقتصاد سیاسی و تشدید تخصص و کینه‌ورزی‌های دولت آمریکا این قدرت را خواهد داشت که اقتصاد ایران را به اندیشیدن به سایر مسیرهای درآمدزایی و صرفه‌جویی در هزینه‌ها وادار نماید.

از این‌رو باید گفت نسخه درمانی «کاهش وابستگی به درآمدهای نفتی» مدت‌ها است برای اقتصاد ایران تجویز شده است. در این نسخه مواردی همچون مدیریت و هدایت نقدینگی به سمت تولید و ایجاد ارزش افزوده اقتصادی، اصلاح نظام بانکی و مالیاتی، بازمهندسی نظام یارانه‌ها، رفع موانع کسب‌وکار، تعمیق و تنوع‌بخشی بازار سرمایه و تشویق تولید و صادرات کالاهای غیرنفتی قید شده است؛ اما آنکه این اقتصاد دقیقاً در چه زمانی به این نسخه درمانی عمل خواهد کرد مشخص نیست.

امید می‌رود با توجه به شرایط رکودی اقتصاد ایران، چشم‌انداز بازار جهانی نفت و چالش‌های عرصه بین‌الملل، زودتر به این نسخه عمل شود پیش از آنکه تاریخ آن بگذرد و مراحل درمان دشوارتر و پُر هزینه‌تر شود.

شوند. علت هم این است که شرکت‌های بیمه‌ای همانند بانک‌ها با سرمایه‌های دریافتی به سرمایه‌گذاری‌های مختلف می‌پردازند. علاوه بر اینها آن چیزی که باعث می‌شود تائیمه‌گذار از تعهد شرکت بیمه‌ای مطمئن باشد، این است که بیمه‌ها از پوشش اتکایی هم برخوردار هستند؛ به این معنی که خود بیمه‌ها هم در صورت ناتوانی در بازپرداخت تعهداتشان تحت پوشش بیمه‌های دیگری قرار می‌گیرند.

دولتی بود، اضافه کرد: در همه‌جای دنیا در زمان تحولات اقتصادی یا اجتماعی از طریق ادغام شرکت‌ها یا یکدیگر، ایفای تعهدات پیشین بیمه‌ها با نظارت بیمه‌های مرکزی تضمین می‌شود. به گزارش ایسنا، بیمه‌های عمر یا بیمه‌های زندگی به نوعی بیمه‌های سرمایه‌گذاری نیز هستند؛ به این معنا که بیمه‌گذاران با مبالغ پرداختی خود به بیمه‌ها در طول زمان می‌توانند از مزایایی چندبرابر بیشتر از آورده خود بهره‌مند

تقاضای نفت تا سال ۲۰۳۵ از سوی خریداران عمده با کاهش هشت میلیون بشکه‌ای در روز مواجه خواهد شد؛ به طوری که تقاضای خرید نفت آمریکا از ۱۷٫۱ به ۱۴ میلیون بشکه در روز، تقاضای اتحادیه اروپا از ۱۱٫۷ به ۸٫۹ و تقاضای ژاپن از ۴٫۷ به ۲٫۸ میلیون بشکه در روز کاهش خواهد یافت

خالص هیدروکربن‌ها تبدیل خواهد شد. در همین حال تقاضای نفت در این سال‌ها از سوی خریداران عمده با کاهش هشت میلیون بشکه‌ای در روز مواجه خواهد شد؛ به طوری که تقاضای خرید نفت آمریکا از ۱۷٫۱ به ۱۴ میلیون بشکه در روز، تقاضای اتحادیه اروپا از ۱۱٫۷ به ۸٫۹

دشمنی دیرینه دولت آمریکا که اتفاقاً با روی کار آمدن دونالد ترامپ به مرحله جدیدی پانهاه است، همواره اقتصاد ایران را از حیث تحریم‌ها و اعمال محدودیت‌های شدید تجاری و مبادلاتی آزار داده است.

از جمله تحریم‌های پیش‌بینی‌شده در این مقصمه، تحریم‌های نفتی علیه صادرات ایران است که می‌تواند اقتصاد کشور را از حیث بزرگ‌ترین منبع درآمدی و تکیه‌گاه بودجه‌ای دولت با موانع و چالش‌های جدی‌ای مواجه سازد. البته لازم است که در کنار این رخداد احتمالی، وضعیت آتی عرضه و تقاضای بازار نفت را هم مدنظر خود داشته باشیم. بر اساس پیش‌بینی آژانس بین‌المللی انرژی، تا ۲۰۳۵ آمریکا بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت خام جهان خواهد شد و روشن است که قدرت مانور و اثر بخشی آن در بازار نفت بیش از پیش خواهد شد. همچنین تا سال ۲۰۳۵ آمریکای شمالی به‌صاحب‌کننده

و نهادینه شدن اقتصاد دولتی، کسری بودجه‌های متداول، توسعه ساختارهای رانتی و غیر رقابت‌پذیر، ایجاد و تشدید نابرابری‌ها و بی‌ثباتی‌ها، رشد پایین و ناپایدار اقتصادی و پایین بودن سطح بهره‌وری به وضوح در چهره اقتصاد ایران قابل مشاهده است.

البته این تمام ماجرا نیست. شاید نیاز باشد از زاویه‌ای دیگر به این بیماری نگاه شود، زاویه‌ای از سمت اقتصاد سیاسی! امروزه در هم تنیدگی مباحث اقتصادی و سیاسی و اثرات متقابل این دو حوزه بر یکدیگر بر کسی پوشیده نیست. این در هم‌تنیدگی هم در عرصه سیاست داخلی و هم سیاست خارجی قابل تحلیل است.

نمونه مشهود این بحث در مسئله تخصص دولت آمریکا با دولت ایران و چشم‌انداز رخداد محدودیت‌ها و تحریم‌های بیشتر در ادامه سال جاری و البته سال‌های آتی به روشنی قابل مشاهده است.

تعهدات بیمه عمر واقعی است؟

یک کارشناس صنعت بیمه با اشاره به انواع بیمه‌های زندگی، به سازوکار و چگونگی ایفای تعهدات بیمه‌ها در شرایط مختلف تلاطمات اقتصادی و سیاسی پرداخت. سسیامک ملک‌مطیعی – کارشناس صنعت بیمه – در گفت‌وگو با ایسنا، با اشاره به انواع تعهدات بیمه‌های عمر بیان کرد: بیمه عمر برای کسانی است که در طول مدت بیمه فوت می‌کنند یا در طول مدت بیمه آسیب و خسارتی را متحمل می‌شوند که ممکن است دیگر نتوانند حق بیمه پرداخت کنند؛ در چنین شرایطی بیمه‌ها این افراد آسیب‌دیده را از پرداخت حق بیمه معاف می‌کنند. همچنین در زمان سررسید، تعهدی که در متن بیمه‌نامه به عنوان سرمایه بیمه‌نامه لحاظ شده به آنها پرداخت می‌شود. وی ادامه داد: طبق ضوابط موجود، بیمه‌نامه‌هایی که صادر می‌شود، اگر شرکت بیمه بنا به هر دلیلی وجود نداشته باشد، بیمه مرکزی در زمان تسویه هر یک از شرکت‌های بیمه کلیه دارایی‌ها و اموال آن بیمه را در ابتدا توسط مدیر تسویه‌ای که از طرف بیمه مرکزی تعیین می‌شود فروخته و سرمایه بیمه‌نامه‌هایی را که مردم از آن

رژیم گذشته شرکت‌هایی در زمینه بیمه‌های عمر فعالیت میکردند که بعضاً حتی منابع غیر ایرانی داشتند و با پیروزی انقلاب، تعهدات آن شرکت‌ها به بیمه‌گذاران توسط شرکت بیمه مرکزی با ادغام آنها در یکدیگر تضمین شد؛ به طوری که با ایجاد بیمه‌ای جدید، تعهدات پیشین نیز به شرکت‌های جدید منتقل شد. ملک‌مطیعی با بیان اینکه در زمان انقلاب صنعت بیمه تنها در اختیار چهار شرکت بیمه